

have lov til at skyde mig i skoene, at det er et ufinansieret forslag, men jeg vil bede ministeren om at forholde sig til det konkrete forslag. Vi har ambitioner, vi viser vilje, vi vil oprette måltidsordninger på samtlige skoler og daginstitutioner i Danmark, vi vil i første omgang afsætte tre gange 200 mio. kr. til at gennemføre det, og vi vil skaffe pengene ved at lade forældrene betale det, de altid har betalt for at have deres børn i vuggestue og SFO.

Så vil jeg lige tilføje, at det er vigtigt for mig at holde fast i, at når vi kigger på forældrebetalingen til SFO'er og daginstitutioner, er det jo sådan, at omkring 25 pct. af børnene har friplads i dag. Deres forældre har ikke haft nogen som helst glæde af, at regeringen har nedsat taksterne til daginstitutionerne, så ministeren vil også få den glæde, at i modsætning til det, han beskylder Socialdemokraterne for, er det radikale forslag også et socialt afbalanceret forslag.

Vi tager penge fra de 75 pct. mest velstillede forældre og bruger bl.a. pengene på at hjælpe de 25 pct. dårligst stillede forældre ved at oprette gratis madordninger for deres børn i skoler og daginstitutioner. Det er socialt afbalanceret, det er finansieret, det er ambitiøst, og jeg kunne godt tænke mig, at ministeren brugte lidt energi på at gå herop og forholde sig til det.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg har ikke så mange bemærkninger til hr. Kristen Touborg, for det var mere kammeraterne, eller hvad man kan sige her, fællerne i oppositionen, den tale var adresseret til.

Til hr. Jens Peter Verner sen vil jeg sige, at nu har jeg ikke udtrykt, at 2 mia. kr. vælter økonomien i en situation, som hr. Jens Peter Verner sen så udtrykker det, hvor der er 60 mia. kr. i overskud. Jeg tror i øvrigt, at overskuddet bliver større, men lad nu det ligge.

Hvad nu, hvis man øgede statens udgifter så meget, som Socialdemokratiet foreslår? – og det er jo ikke kun 2 mia. kr. Jeg nævnte bare 5 mia. kr. her, og der kommer sikkert mere til. Hver gang der er et politisk problem i det her land, er det eneste svar, Socialdemokratiet har: Send flere penge. Det er det eneste, man kan finde på at sige.

Hvad nu den dag, hvor konjunkturerne vender – enhver ved jo, at de vender på et tidspunkt – og vi har sat landet i de store udgifter, som So-

cialdemokratiet foreslår, og vi ikke længere har overskuddet? Hvad vil Socialdemokratiet så gøre? Og hvad vil Socialdemokratiet gøre ved, at vi så til den tid ikke har fået nedbragt gælden, så vi stadig væk hænger på den store rentebyrde? Hvordan vil Socialdemokratiet til den tid sikre, at økonomien kan hænge sammen og vi kan gøre noget over for de svage i samfundet?

Det er derfor, jeg siger, at Socialdemokratiets politik er den største trussel mod velfærdssamfundet og de svage i det her samfund, for man vil smadre samfundets økonomi, som vi er godt i gang med at bygge op. Det er det, jeg mener med det.

For at gå til noget helt andet: multivitaminjuice. Det var nu altså nu engang jura. Det var en vurdering af, at det juridisk set var umuligt at komme igennem med et synspunkt om, at man ikke kunne bruge den betegnelse, der var årsag til, at den sag landede, som den gjorde. Der var ikke nogen holdningsmæssig forskellighed.

Så siger fru Elisabeth Geday, at hun tager det helt afslappet at blive kritiseret af ministeren, fordi det siger mere om forbrugerministeren end om fru Elisabeth Geday selv. Jeg skal bare sige, at det er fru Elisabeth Geday, der vælger toneleje i salen i dag. Det er ikke mig, der har valgt tonelejet. Det var fru Elisabeth Geday, der valgte tonelejet i den her sag.

Jeg vil i øvrigt også sige til hr. Jens Peter Verner sen, at det ikke drejer sig om, hvorvidt man ikke kan diskutere ting, som man er uenig om. Jeg kan jo f.eks. sagtens diskutere ting med hr. Kristen Touborg, som vi er uenige om, fordi hr. Kristen Touborg lægger op til en saglig debat og har en række saglige synspunkter. Det synes jeg er fair nok. Vi er så uenige om den, men man kan jo sagtens diskutere ting, man uenige om, uden at man nødvendigvis skal kritisere hinanden.

Det var ikke mig, der startede i det toneleje – det var andre, der gjorde det – og så må det vel være i orden, at man svarer igen i samme toneleje, som andre har valgt at anvende.

Jeg synes så, det er interessant, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i fællesskab har besluttet, at man skal anvende 200 mio. kr. til de her ordninger i skolerne, men jeg forstår, at man har forskellige holdninger til det. Som jeg forstår det, mener Det Radikale Venstre ikke, det skal være gratis, mens Socialdemokratiet mener, det skal være gratis for alle forældre. Og det vil jeg sige, at det er to helt forskellige skolebespisningsordninger og daginstitutionsordninger,